

Dźwięk przestrzenny

Odswieżając swój subwoofer, firma Wilson Benesch trafiła w sedno dobrego basu

PRODUKT Wilson Benesch Torus

RODZAJ Subwoofer pasywny i wzmacniacz

CENA (subwoofer Torus) 16.000 zł; (wzmacniacz Torus) 12.000 zł

NAJWAŻNIEJSZE CECHY (Subwoofer) Wymiary: średnica 45cm, wysokość 33cm ▶ Waga: 34kg ▶ Obudowa zamknięta ▶ Zakres częstotliwości: 10–150Hz (regulowany filtr dolno- i górnoprzepustowy) ▶ Moc maksymalna: 1000W (szczytowa); (Wzmacniacz) Wymiary (SxWxG): 43,6x9x30cm ▶ Waga: 8kg ▶ Wejścia: niskopoziomowe RCA i XLR; wysokopoziomowe Neutrik Speakon ▶ Moc wyjściowa: 200W (8 Ω)

KONTAKT www.hificlub.com.pl

Torus, w takiej czy innej postaci, jest obecny na rynku już od jakiegoś czasu. Po raz pierwszy można było zobaczyć jego prototyp wiosną 2006 na wystawie High End we Frankfurcie. Subwoofer (Wilson Benesch ma dla niego bardziej pretensjonalną nazwę, ale o tym później) nie przypomina żadnej znanej nam konstrukcji tego typu. Z całą pewnością jest to jeden z najbardziej przyciągających wzrok subów na świe-

cie. Wyposażono go w stosunkowo niedużą, ale sprawiającą bardzo solidne wrażenie i wyjątkowo ciężką obudowę. Układ jest pasywny i występuje w komplecie z 200-watowym, monofonicznym wzmacniaczem/filtrem dolnoprzepustowym/interfejsem wielkości typowej integry. Urządzenia są sprzedawane oddzielnie, więc jeśli udałoby się znaleźć odpowiednią elektronikę, można by jej użyć zamiast firmowego kompletu.

Jako zestaw "generator infradźwięków" Torus (nazewnictwo stosowane przez Wilson Benesch) i wzmacniacz stanowią funkcjonalnie odpowiednik standardowego subwoofera, chociaż trudno nazwać go konwencjonalnym, ponieważ nie wykorzystuje typowego głośnika dynamicznego. Zamiast niego zastosowano membranę o dużej powierzchni, wykonaną z bardzo mocnego i lekkiego włókna węglowego, napędzaną dwoma cewkami o średnicy 82mm, pracującymi w konfiguracji push-pull. Zapewniają one siłę niezbędną do poruszania membrany w obu kierunkach.

Normalnie tę samą rolę mogłyby pełnić samo zawieszenie, chociaż odbywałoby się to z pewnym opóźnieniem, wynikającym z właściwości mechanicznych materiału. Tymczasem pracujące w układzie push-pull cewki redukują dodatkowo zniekształcenia trzeciego rzędu.

Zamiast wykorzystania kombinacji kosza głośnikowego i obudowy energia membrany jest odprowadzana przez masywny układ zwany The Core – dwuczęściowy, ważący 16kg centralny element, sztywno przymocowany do stalowej podstawy. Stanowi on całkowicie stabilne mechanicznie oparcie całego urządzenia, a ponadto jest wykorzystywany do odprowadzania ciepła, w czym pomaga mu powłoka typu Boron Nitride. Zewnętrzna obudowa pełni jedynie funkcję odgrodzonej głośnika od otoczenia.

Nie łatwo określić, jak powstało testowane urządzenie, ponieważ Wilson Benesch wypowiada się na ten temat bardzo ogólnikowo. Co więcej, instrukcja obsługi przypisuje rolę "architekta

WYBÓR REDAKCJI

HI-FI CHOICE
magazyn

„Torus wzmacniał strukturę dźwięku, sprawiając, że stawał się on bardziej obecny i lepiej wypełniał pomieszczenie”

subwooferów” Richardowi Lordowi z firmy REL, podczas gdy w rzeczywistości wiele pionierskich prac tego typu już w latach 70. ubiegłego wieku przeprowadził Karl-Erik Stahl. Jego technologia ACE-Bass – zastosowana w serii urządzeń Audio Pro – pomogła w rozwiązyaniu kluczowych problemów, z którymi borykali się konstruktorzy subwooferów na długo przed powstaniem firmy REL (a’ propos RELa, recenzję suba tej firmy zamieścimy w następnym numerze).

Wilson Benesch ignoruje też ostatnio często spotykane rozwiązanie, polegające na odizolowaniu obudowy subwoofera od przetworników i wykorzystaniu wielu skierowanych przeciwnie głośników (to jeden z pomysłów WB), wykorzystywane na przykład przez firmy Mordaunt-Short i Eclipse.

Mimo że Wilson Benesch wskazuje, że do poruszania powietrza w ilości wystarczającej do powstania dobrego basu niezbędna jest duża powierzchnia membrany, to jednak membrana taka nie jest w stanie przyspieszać i odpowiednio szybko hamować, aby zapewnić odpowiednią integrację z głośnikami satelitarnymi. Pierwotne rozwiązanie tego problemu nazwane Isobaric Tactic stworzono w ramach rządowego funduszu S.M.A.R.T. mniej więcej osiem lat temu. Nowy przetwornik Torusa jest bardziej praktyczny – powinien okazać się bardziej efektywny i łatwiejszy w produkcji od poprzednika.

Dedykowany Torusowi wzmacniacz wyposażono w dwa wejścia. Wysokopoziomowe służy do połączenia z wyjściem przedwzmacniacza systemu stereofonicznego lub za pośrednictwem zbalansowanego złącza Neutrik Speakon, podobnego do konektora typu REL, z gniazdami

głośnikowymi końcówki mocy, lub równolegle z parą głównych głośników. Zapewnia to obsługę sygnałów niskiej częstotliwości. Alternatywnie można wykorzystać złącza niskopoziomowe do połączenia z przedwzmacniaczem lub wyjściem LFE wzmacniacza wielokanałowego przeznaczonego do efektów specjalnych. Wszystkie wejścia mogą być podłączone równocześnie, a system może być dostrojony do kombinacji sygnału niskiej częstotliwości z systemem stereo i wyjścia LFE – podobnie do oryginalnego rozwiązania stosowanego przez REL-a i kilku innych producentów. Każde wejście jest wyposażone w niezależny filtr dolnoprzepustowy i regulację stopnia wzmacnienia. Przełącznik DIL umieszczony w podstawie urządzenia uaktywnia filtr górnoprzepustowy lub tryb bypass. Kontrolki oraz wyświetlacz na przednim panelu pozwalają na bieżącą regulację filtrów dolnoprzepustowych.

JAKOŚĆ DŹWIĘKU

Ocena możliwości Torusa zajęła nam sporo czasu. Podłączylśmy go do kilku rodzajów głośników różnej wielkości i o różnym paśmie przenoszenia. Wykorzystaliśmy tak odmienne konstrukcje, jak niewielkie ALR Jordan Classic 1 czy Triangle Magellan Concerto SW2 (recenzja w tym numerze).

ALR okazały się zbyt małe. Torus dodał satelitkom odpowiednie rozcięgnięcie dołu pasma, lecz dodatkowy bas nie pasował do ich charakteru, a przy ustaleniu odpowiednio wysokiej częstotliwości podziału wystąpiło wyraźne zaburzenie ciągłości dźwięku. Nie jest to jednak zjawisko nietypowe dla subwooferów. Jak na ironię satelity, które najbardziej zyskują na współpracy z subem, jednocześnie najmniej go potrzebują; chodzi o głośniki stosunkowo duże (a w każdym razie niezbyt małe), które pozwalają na ustalenie częstotliwości podziału powyżej, dajmy na to, 40Hz.

Triangle zachowywały się oczywiście zupełnie inaczej. Odpowiednie ustawienie filtra Torusa sprawiło, że subwoofer wkraczał do akcji przy mniej więcej 30Hz. Jest to najniższe możliwe ustawienie. Dla idealnej równowagi dobrze byłoby, gdyby urządzenie oferowało jeszcze niższą wartość. Dopóki Torus był ustawiony na stosunkowo niski poziom dźwięku, wzmacnianie basu było evidentne, chociaż sub jako taki był praktycznie niesłyszalny, czyli było tak, jak być powinno – czuliśmy jego obecność, lecz go nie słyszeliśmy.

Najlepiej wypadły nagrania na żywo, z naturalną akustyką sięgającą poniżej podstawowego zakresu przekazu muzycznego. Wówczas Torus wzmacniał strukturę dźwięku, sprawiając, że stawał się on bardziej obecny i lepiej wypełniał pomieszczenie – można było na przykład wyczuć rozmiar i kształt sali koncertowej. Osiagnięcie „niewidocznego” połączenia z satelitami było możliwe, ponieważ częstotliwość podziału leżała wystarczająco nisko i subwoofer mógł uczynić barwę i kształt dźwięków niektórych instrumentów ►

[Recenzja] Subwoofer i wzmacniacz Wilson Benesch Torus

WYWIAD

Rozmawiamy z Craigiem Milnesem, dyrektorem ds. rozwoju produktów firmy Wilson Benesch, na temat tworzenia Torusa i zastosowanego w nim rozwiązania o nazwie Core.

HFC: Czym Torus różni się od zwykłych subwooferów?

CM: Torus powstał w wyniku badań prowadzonych w ramach projektu realizowanego przeszło 10 lat. Doprzedziły one do odrzucenia wielkiego woofera, nie dość dynamicznego we współpracy z mniejszym przetwornikiem średnotonowym, oraz małego woofera, niepotrafiącego poruszyć dostatecznie szybko odpowiedniej ilości powietrza. Zamiast tego powiększyliśmy membranę; zastosowanie napędu neodymowego umożliwiło połączenie go bezpośrednio do membrany. To podstawa zastosowanej przez nas rozwiązania nazwanego Core.

HFC: Jak działa Core?

CM: Ważący 16kg szkielet Core zastępuje kosz i układ magnetyczny konwencjonalnego przetwornika. Jest on połączony z podstawą i kołkami wspartymi na podłożu. Użyliśmy też nowego materiału nazwanego Boron Nitride, którego zadaniem jest odprowadzenie ciepła z cewek.

W Core zastosowaliśmy dwa napędy, które kontrolują wszystkie poruszające się części i powodują ich powrót do stanu wyjściowego, sprawiając, że zbędne staje się sztywne zawieszenie membrany. Core pełni też rolę chłodniczą, a jego precyzyjne wycentrowanie sprawia, że wszystkie elementy są dokładnie rozmięszczone, bez konieczności stosowania skomplikowanych mocowań i systemów oraz bez mechanicznego połączenia z obudową. W Torusie obudowa umożliwia po prostu sprężanie i rozprężanie powietrza.

HFC: Dlaczego nie użyliście w Torusie konwencjonalnej membrany?

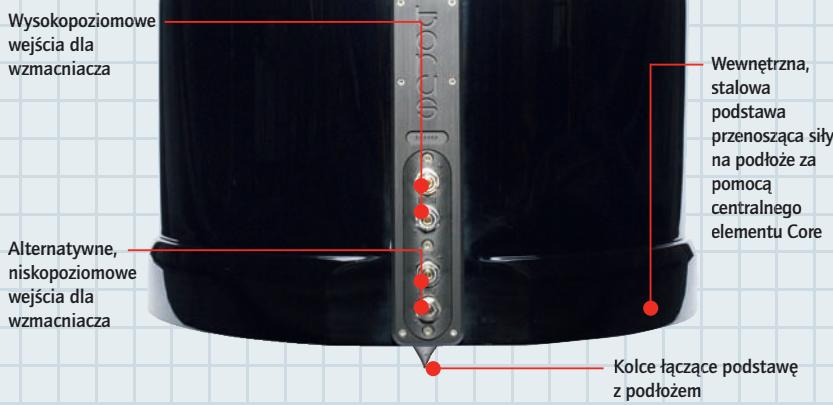
CM: Na membranę Torusa wywierane są ogromne siły, które rozerwałyby konwencjonalną membranę. Zastosowana przez nas membrana ma kształt toroidalny, co pozwala zwiększyć jej wytrzymałość. Materiał zastosowany do produkcji membrany stał się dostępny dopiero w trakcie projektowania Torusa i można z niego formować skomplikowane kształty. Jego właściwości umożliwiają włóknom naturalne ułożenie zgodnie z kierunkami działania sił. Powstała struktura może dzięki temu przenosić obciążenie 100.000 razy większe od jej masy.

HFC: Dlaczego odizolowaliście wzmacniacz od obudowy Torusa?

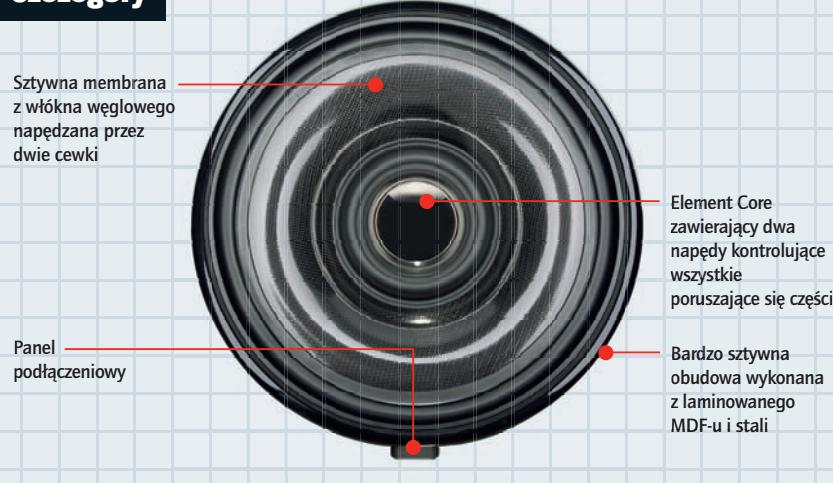
CM: Audiofile dokładają wielu starań, aby odizolować swoje systemy, a nawet przewody połączeniowe od wibracji. Nie wracają natomiast uwagi na subwoofer ze wzmacniaczem przymocowanym do skrzynki głośnikowej!

Szczegóły

Szczegóły

► bardziej intensywnymi. Przykładowo w nagraniu symfonii organowej Saint-Saëns (PentaTone) Torus podkreślił dostojeństwo organów orkiestrowych, pozostawiając jednocześnie (co jest bardzo ważne) praktycznie niezmienione pozostałe instrumenty orkiestry. W rezultacie w dźwięku pojawił się lepszy wewnętrzny kontrast i stopniowanie dynamiki. Brzmienie stało się różnorodne pod względem barwy i bardziej ekscytujące w odbiorze.

Ogólnie rzecz ujmując, Torus zapewnił odpowiednią atmosferę i wypełnienie, artykułując dźwięki szybciej niż większość innych subwooferów. Znacznie utrzymywał bas w ryzach, co korzystnie wpływało na architekturę każdego nagrania. Pozwalał na zachowanie odpowiednich proporcji i dotarcie do prawdziwej struktury muzyki, unikając przy tym kwiecistości czy nadmiaru.

Wilson Benesch nie określa Torusa mianem subwoofera, lecz generatora infradźwięków. Naszym zdaniem różnica jest głównie semantyczna. W końcu jeśli urządzenie zachowuje się jak subwoofer, to wniosek nasuwa się sam. Nawet jeśli producent twierdzi, że Torus wykonuje swoje zadanie lepiej od innych, to przecież całkowicie się od nich nie różni. Owszem, to znakomity sub, lecz nie deklasuje najlepszych konstrukcji tego typu. Za to z pewnością

należy do tej elitarnej grupy. Do jego wad należy zaliczyć stosunkowo ograniczony maksymalny poziom dźwięku (co prawdopodobnie będzie słyszalne jedynie w ekstremalnych warunkach) i wysoką cenę, znajdującą jednak uzasadnienie w wysokiej jakości zastosowanych materiałach. **HFC**

WERDYKT

DŹWIĘK ➤ 95%

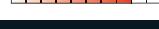
MOŻLIWOŚCI ➤ 87%

BUDOWA ➤ 94%

JAKOŚĆ/CENA ➤ 80%

ZA
Dobra głębia i wyjątkowo dobre przekazanie transientów, łatwa regulacja, umożliwiający rozbudowę systemu wzmacniacz/interfejs.

PRZECIW
Główny włącznik powinien znajdować się we wzmacniaczu, góra powierzchnia podatna na działanie kurzu, niekiedy zachęcający wygląd.

PODSUMOWANIE

Najwyższej klasy subwoofer oferujący znakomite odtworzenie transientów, zapewniający wypełnienie i uzupełnienie charakterystyki akustycznej dobrej jakości nagrani bez ociężałości i przesypania. Dobra integracja z innymi elementami systemu.

HI-FI CHOICE
OCENA OGÓLNA

>> 88%